

4. Informe de la Direcció General de Pressupostos, de 19 de desembre de 2014

5. Informe jurídic de l'Assessoria Jurídica d'Economia i Coneixement de 22 de desembre de 2014.

N. de la R.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

— **Decret llei 7/2014, del 23 de desembre, pel qual es deroga la lletra b) de l'apartat 3 i el segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article 9 del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials**
Tram. 203-00017/10

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat
Reg. 100019 / Coneixement: Presidència
del Parlament, 24.12.2014

Acord: La Presidència del Parlament ha pres coneixement del Decret llei 7/2014, del 23 de desembre, pel qual es deroga la lletra b) de l'apartat 3 i el segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article 9 del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, publicat al DOGC 6777, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 136 del Reglament del Parlament s'inicia el 29 de desembre de 2014.

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Baiget i Cantons, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia d'avui, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Empresa i Ocupació, s'aprova el Projecte de decret llei pel qual es deroga la lletra b) de l'apartat 3 i el segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article 9 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona el 23 de desembre de 2014.

DECRET LLEI 7/2014, DE 23 DE DESEMBRE, PEL QUAL ES DEROGA LA LLETRA B) DE L'APARTAT 3 I EL SEGON PARÀGRAF DE L'APARTAT 4 DE L'ARTICLE 9 DEL DECRET LLEI 1/2009, DE 22 DE DESEMBRE, D'ORDENACIÓ DELS EQUIPAMENTS COMERCIALS

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Govern ha aprovat i jo, en nom del Rei, i d'acord amb el que estableix l'article 67.6.a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

DECRET LLEI

PREÀMBUL

I. La sentència del Tribunal Constitucional núm. 193/2013, de 21 novembre, relativa a l'article 114 de la Llei 9/2011, de promoció de l'activitat econòmica, declara la nul·litat dels apartats 3 i 4 de l'article 9 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, en la redacció donada per l'article 114 de la Llei 9/2011, de 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica de Catalunya.

La declaració de nul·litat d'aquests apartats es fonamenta en el fet que la Llei 9/2011 no motiva adequadament la modificació de l'article 9 del Decret llei 1/2009, *-de facto*, derogació de la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 9 i del segon paràgraf de l'apartat 4 del mateix article-, i no justifica en detall quines són les raons imperioses d'interès general en què es fonamenta aquesta modificació, però en cap cas no qüestiona la competència de la Generalitat de Catalunya per regular en matèria d'implantació d'equipaments comercials, incloses les excepcions corresponents, si escau.

Amb l'aprovació de la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives i financeres del sector públic, d'una banda, es dóna compliment a la Sentència del Tribunal Constitucional mitjançant la seva disposició addicional 27a i, d'altra banda, s'ajorna l'aplicació d'aquesta excepció mitjançant la disposició transitòria 8a.

Aquest ajornament es fonamenta en la necessitat d'estudiar i avaluar la conveniència de mantenir l'excepció, però desenvolupant reglamentàriament els paràmetres que la defineixen, o bé iniciar els tràmits per impulsar-ne la derogació, però d'acord amb els criteris establerts que el Tribunal Constitucional reclama en la sentència núm. 193/2013, de 21 de novembre, atès que a la pràctica ha quedat demostrat que la regulació d'aquesta excepció al criteri general d'implantació dins de la trama urbana consolidada (TUC) ha convertit en norma allò que la mateixa Llei defineix explícitament com una excepció.

Els estudis i les avaluacions realitzats posen de manifest que la majoria de les autoritzacions atorgades durant els períodes en què ha estat vigent aquesta ex-

cepció ha servit per emparar més de la mitat del total de les llicències aprovades, deixant de ser l'excepció prevista a la Llei per convertir-se en norma, la qual cosa conculca i desvirtua les raons imperioses d'interès general en què es fonamenta el Decret llei 1/2009 i converteix el principi general d'implantació d'establiments comercials dins la TUC dels municipis en què es basa aquesta norma en l'excepció.

La protecció i prioritització de les implantacions dins de la TUC es fonamenta en un model d'urbanisme comercial basat en l'ocupació i la utilització racional del territori, que permet un desenvolupament sostenible evitant la dispersió per tal de reduir la mobilitat i evitar desplaçaments innecessaris que incrementin la contaminació atmosfèrica, tant derivada del trànsit inherent a la implantació de determinat tipus d'establiments comercials, com de la congestió de les infraestructures públiques, i la multiplicació i encariment dels serveis públics.

Aquest model de ciutat compacta que l'aplicació pràctica de l'excepció ha evidenciat que posa en perill, també té el seu fonament a nivell comunitari en les conclusions de la reunió de Postdam en relació amb l'estratègia territorial europea per a un desenvolupament equilibrat i sostenible, que promulga que s'ha de moderar el consum del sòl, i la seva utilització racional, fomentant directament o indirecta la utilització eficient de les àrees urbanes (mixtura d'usos en un mateix espai urbà) i, si escau, la renovació i rehabilitació dels teixits urbans, de forma que la demanda de més espai per a l'habitatge i les activitats econòmiques es limiti només a aquella part que no pugui tenir cabuda en les àrees urbanes existents.

La normativa d'equipaments comercials regulada en el Decret llei 1/2009 té com a finalitat mantenir els trets fonamentals del nostre model comercial mediterrani en plena sintonia amb les declaracions programàtiques de la Unió Europea en matèria d'urbanisme comercial.

Aquestes raons imperioses d'interès general en què es fonamenta el Decret llei 1/2009 es veuen greument perjudicades per l'aplicació de l'excepció prevista en l'apartat b) del punt 3 i segon paràgraf del punt 4 de l'article 9 de l'esmentat Decret llei, en la mesura que s'ha demostrat que fomenta la creació d'àrees especialitzades fora de les ciutats, en lloc de consolidar barris compactes amb mixtura d'usos dins de la trama urbana consolidada del municipi, i, per tant, genera efectes indesitjables com ara la dispersió de la urbanització fora de la ciutat compacta i incrementa els desplaçaments innecessaris fora de la ciutat, amb la consegüent sobrecàrrega de les vies de comunicació i emissió de gasos nocius a l'atmosfera, i, en determinats casos, l'empobriment de la vida urbana, atès que el desplaçament de les activitats comercials a l'exterior de la ciutat pot produir una desertització en les plantes baixes o edificis del centre urbà amb el deteriorament consegüent. Així, les raons que justifiquen la deroga-

ció responen a la necessitat de protegir l'impacte en el territori i l'entorn, en el medi ambient i en la mobilitat.

II. La voluntat del Parlament de Catalunya i d'aquest Govern sempre ha estat eliminar l'article 9.3.b) i el segon paràgraf del 9.4. Per això, se n'ha intentat les derogacions. Primer, mitjançant l'aplicació de l'article 114 de la Llei 9/2011, de promoció de l'activitat econòmica, que va modificar l'article 9 eliminant l'excepcionalitat i, posteriorment, atès que aquest article es va declarar inconstitucional i nul per la Sentència del Tribunal Constitucional 193/2013, de 21 de novembre, per manca d'idoneïtat del text normatiu utilitzat, que era de caràcter econòmic, per assolir l'objectiu d'interès públic que es perseguia, mitjançant l'aprovació de la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives i financeres del sector públic, que, d'una banda, dóna compliment a la Sentència del Tribunal Constitucional mitjançant la seva disposició addicional 27a i, d'altra banda, ajorna l'aplicació d'aquesta excepció mitjançant la disposició transitòria 8a.

La justificació de la necessitat del perquè es fa ús d'aquest instrument normatiu té lloc en el mateix acte dispositiu del Govern pel fet de considerar necessària una regulació immediata que no pot ser satisfeta en via parlamentària, perquè les circumstàncies i les demandes existents, a les quals cal donar resposta i solució, d'una manera més preemptòria del que es pot atendre pel procediment propi de la tramitació parlamentària, requereixen una actuació per part dels poders públics que han de garantir i avançar l'efectivitat de la norma.

Cal tenir en compte que en el període de tramitació parlamentària d'una llei, cal evitar situacions de conflicte interpretatiu, al més aviat possible, raó per la qual es considera que la forma més àgil i adient és mitjançant l'aprovació d'un Decret llei.

Els resultats obtinguts en l'estudi realitzat, que evidencien que allò que havia de ser una excepció ha esdevingut l'opció majoritàriament autoritzada, és a dir, que allò que es va preveure com una mesura excepcional s'ha convertit en norma general, i ha provocat un impacte negatiu en els béns jurídics que es pretenen protegir amb el Decret llei 1/2009, aconsellen la derogació immediata dels articles que configuren l'excepció regulada en l'apartat b) del punt 3 i segon paràgraf del punt 4 de l'article 9 del Decret llei 1/2009, de 29 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, per tal d'evitar que l'aplicació continuï deteriorant de manera significativa els béns jurídics protegits pel Decret llei 1/2009, de 29 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials amb perjudicis per a l'interès general d'impossible reparació.

Tant el percentatge sobre el total de les llicències atorgades, i sobretot que aquestes s'hagin sol·licitat durant el breu període temps en què l'excepció ha restat vigent, posa de manifest la magnitud i la celeritat de

l'impacte de l'aplicació d'aquesta excepció, que esdevindria de conseqüències irreparables si es perllonga.

En aquest context, la necessària immediatesa i urgència de la derogació es veu accentuada pels efectes del recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la disposició transitòria 8a de la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

En virtut del que preveu l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la Presidència de la Generalitat i del Govern.

Per tot això, en ús de l'autorització concedida per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a proposta del conseller del Departament d'Empresa i Ocupació i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

ARTICLE ÚNIC

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei es deroga la lletra b) de l'apartat 3 i el segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article 9 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Decret llei entrarà en vigor l'endemà d'haver estat publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui el facin complir.

Barcelona, 23 de desembre de 2014

Artur Mas i Gavarró President de la Generalitat	Felip Puig i Godes Conseller d'Empresa i Ocupació
---	---

ANTECEDENTS DEL DECRET LLEI

- Còpia de la carta de comunicació a la Secretaria del Govern de l'inici de la tramitació.
- Informe sobre la necessitat de la seva tramitació (original).
- Informe jurídic (impressió de l'original electrònic).

N. de la R.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

— **Decret llei 8/2014, del 23 de desembre, pel qual es crea el Registre de traductors i intèrprets judicials per a la seva actuació davant els òrgans judicials amb seu a Catalunya**

Tram. 203-00018/10

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat
Reg. 100020 / Coneixement: Presidència
del Parlament, 24.12.2014

Acord: La Presidència del Parlament ha pres coneixement del Decret llei 8/2014, del 23 de desembre, pel qual es crea el Registre de traductors i intèrprets judicials per a la seva actuació davant els òrgans judicials amb seu a Catalunya, publicat al DOGC 6777, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controli pel procediment que estableix l'article 136 del Reglament del Parlament s'inicia el 29 de desembre de 2014.

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Baiget i Cantons, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia d'avui, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller de Justícia, s'aprova el Projecte de decret llei pel qual es crea el Registre de traductors i intèrprets judicials per a la seva actuació davant els òrgans judicials amb seu a Catalunya.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona el 23 de desembre de 2014.

DECRET LLEI 8/2014, DE 23 DE DESEMBRE, PEL QUAL ES CREA EL REGISTRE DE TRADUCTORS I INTÈRPRETS JUDICIALS PER A LA SEVA ACTUACIÓ DAVANT ELS ÒRGANS JUDICIALS AMB SEU A CATALUNYA

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Govern ha aprovat i jo, en nom del Rei, i d'acord amb el que estableix l'article 67.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

DECRET LLEI

PREÀMBUL

L'Estatut d'autonomia de Catalunya, dins el títol III (Del poder judicial a Catalunya), estableix, al capítol III, les competències de la Generalitat sobre l'Administració de justícia.